सर्गः १२ निग्रहात्खसुराप्तानां बधाच्च धनदानुजः।
रामेण निहितं मेने पदं दशसु मूर्द्धसु ॥ ५२ ॥ रक्ष
साम्मृगरूपेण वञ्चयित्वा स राघवौ। जहार सीतां
पक्षीन्द्र प्रयासक्षणविघ्नितः ॥ ५३ ॥ तौ सीतान्वे
षिणौ गृध्रं लूनपक्षमपश्यतां। प्राणैर्दशरथप्रीतेरनृ
णं कण्ठवर्त्तिभिः ॥ ५४ ॥

निग्रहादिति। धनदस्य कुवेरस्यानुजो रावणः खसुर्भ
गिन्याः शूर्पणखाया निग्रहादङ्गच्छेदाच्च पुनराप्तानां खरा
दीनां वधात् रामेण दशसु मूर्द्धसु मस्तकेसु पदं पादं
निहितं स्थापितं मेनं मन्यते स्म ॥ ५२ ॥ रक्षसेति। स रावणः
सीतां जहार हृतवान् किं कृत्वा मृगस्य रूपमिव रूपं यस्य
तेन रक्षसा मारीचेन राघवौ रामलक्ष्मणौ वञ्चयित्वा
प्रतार्य्य किं० सःपक्षिणामिन्द्रस्य जटायुषो गृध्रराजस्य प्रयासेन
युद्धरूपेण क्षणं विघ्नितः सञ्जातविघ्नः ॥ ५३ ॥ ताविति। तौ
रामलक्ष्मणौ लूनौ छिन्नौ पक्षौ यस्य तं गृध्रं जटायुषमप
श्यतां दृष्टवन्तौ किं० तौ सीतामन्विच्छतो मार्गयतस्तौ किं०
गृध्रं कण्ठे वर्त्तन्ते तैः प्राणैर्दशरथस्य प्रीतेः सख्यस्यानृणमृण
हीनं ॥ ५४ ॥